

Nagy-Körös, aug. 4. 1857.

2519/1133

Kedves barátom,

Mint Mohamed Kuporija ég a föld körül, úgy függünk jelenleg az irás- és kö-
beli ér. vizsgák körül. Tegnap végeztük az első, holnapután kezd-
jük a másikat. Hogy a körbeneső vacatás idő hiába ne vesztess,
tervonom régi bűnömet, valakivel levelekre.

Először is az ugodou, hogy fordöbe már nem megyek. Eleinte úgy volt:
a doctor bíratott, en vérmes reményeket kötöttem a budai vízhöz. De kez alatt
étepittem, hogy nem megy bír az oly könnyen. A hidegvíz használna, de nem
4-6 hét alatt, a mennyi időt a kölséget én áldozhatok. Oda nem men-
vén sehat, a kettő kört lehet csak valakivel, Skalontára menni, vagy
Körösön maradni. Erts meg, édes barátom. Magad tudod, mily nehéz
vettek, most két éve, a rokonok, hogy nem oda, hanem Gömörbe mentem.
Pá' akartak venni, hogy azon júniidőből még a kalvarai utat is meg-
jiseim. Tavaly pedig már formaliter haragudat. Akóta oly erősen is-
mételgesték hívásukat, hogy most erkölcsi lehetlenség volna hárátok,
vagy akárhova mennünk. A fordöbe menést talán megengedték volna,
mert első az egészség, de kijusát másfelé menni - ez már lehetetlen!
Meg vagyunk gyöködve hívások híves öfzinsége felől: de képxeld ma-
gad helyzelemben. Négy év óta hívogatnak: ha most is hárátok men-
nénk, másodszor mennék, míg Skalontára egyszer se: örökös lenne a ha-
rag. Ez indok oly erős, hogy ama másik tekintet, - most nem menni oda-
felre kell tennem. Körösön maradni talán telnek ürügyes, de e két havi
unalom megölse!) De semmi mentéség a gömöri itört.

(Igy áll a dolog, édes jó barátom. Nem a világ nyelve sehat az,
mi bennünket viztatart tölesek, nem is az a tekintet, hogy nektek bajt,
kölséget perünk, hiszen ha ezt sajnálnátok, nem hívátok oly szívessan.
Ha éltes isten, majd csak inzejövünk: si eljötök jövő nyáron, vagy
ha ez irmet meghiusulna, mi elmegyünk öntel. Nagyobb az, hogy
kedves kis Kowamarkony oly sokat szenved. Az én asszonyom is
valóig emlegesi, mily jó lett volna az ő lábának a hajnaerkövi fürdő-
de most nem lehet. Az indulás rapja is meg van hársorra. 12-ke-
után nem lépünk Körösön, ha hat valakivel, már Skalontára úa,
jissd. Laci előre ment Békésig, már ott is van, ott vár meg
bennünket)

Voltál-e Pasakon és találkoztál-e Miklóssal? Tudom, szidott: mert én
daczára figyelmertékednek (csikolni való rövid pöcska!) elmulasztám a levél-
vélirást. "Elyen vagyok én." (szokta mondani kézeny geszkei pap, még élt).

A perti dolog aróta függőben van. Nem tudom, mi lesz, milyen lesz,
nem hasárolhatok. Anyi bűnyös, hogy nem könnyen hagyom a vereséget
a szűkőrt.

A "báránnyfelhő" - liskanyai, Arx megírta minden ember: Előbb nekem
voltak ígérve azon aranyok. De én beteg voltam. Sajnálom. Az egészket
nem érled, ha a hiv. Lap aranyot staniás nem olvastad.

Vereid aróta ki lennek nyomva? no csak hád jönnek ki hamar,
én is akarok most egy füzetet kiadni — a Domokuzéból. Nem előfirtet
nyján, nem is eladni, csak elajándékozni. Mind a mellett, hogy privát
kiadás lesz, irodalmi besztékintésben is mértőrnai fog némely új bűnyösé,
val, úgy hiszem, 200-nál fáru orabb verseiből 80-t válogattam ki,
egy sem újret egészen. —

A kespedő porolyába, melyet életnek nevezünk, közelebbi leve,
lecu óta senki se vették göröngyöt, de még egy beka se ugrött: arax
egyhangúan folytak nappaim. Legnagyobb esemény a Hubai kirintás,
talata, mely pár hónap óta itt koplat, és a torony gombja, melyet
varainap hirtat föl, nagy hűkövel. Erembe jut erre a fűrfa költő
verse, mely hasonló alkalomra így long:

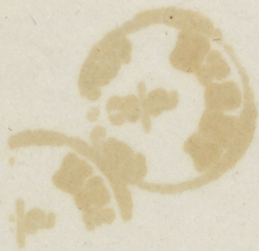
1° sor: Torony gombja:

2° sor: Együnk, igyunk, vigan legyünk, ne legyen ma mi körülünk
senkinek, sem mire, semmi gondja! "Vivát!"

Mi ugyan nem ettünk, itunk, de nézünk a mi esermesteriünk, ki a
körösi toronyot — állás nélkül — csupán egy fáral kötélen lógva, mint pók
a fonalán, egész újra kiindelyeste, festette, a gombot, kakast lehirta
& megint felirtte. "Terem az ember" ugy-e?

Remélem, hogy tudvez kováim arony már a fürdőt használ,
ja és te is ott lábastanokodol körülötte. Adja isten, hogy
sikeres legyen (nem a te lábastanogod, hanem a fürdő). Én is alá,
bar javultam — azaz könnyebben és erősebb vagyok: art hiszem
a vacatio méginkább felüdit. Még verset is irtam a minap.
Ném (excepto pede) & gyermekeim egészrejesetek. A két "Duli" etó,
kol benneseke, én detto, Lackit nem említem, mert ő már nincs
ittkon.) Fogadjatok legkevésb jüdrökleimket!

barátod
Aranyfános

A VI 9

Handwritten text fragments on the left edge of the page, including "liö", "a", "el", "s", and "s".

1133.

Tompa Mihálynak. barásilag.

Pest.

Pútnok Hanna

1133

X

3